

73. Postquam cum mulieribus ut libebat se lavasset, tentorium in ripa vix ingressus, vestibus nondum indutis, brachium suum armilla vacuum esse animadvertit.

74. Non propter aviditatem, sed quia ornamentum illud victoriam præstare valebat, atque olim a patre sibi datum erat, jacturam ejus haud sustinebat: nam sapiens ille florem ornamentumque ejusdem pretii æstimabat.

75. Quare celeriter omnes piscatores, in fluvio lavantes, illud investigare jussit; qui vano labore *Sarayuem* perscrutati, languescentibus vultuum lotis sic eum allocuti sunt:

76. “Operam dedimus, rex, non vero præstantissimum tuum ornamentum in aquam immersum reperimus. Haud dubie illud per aviditatem abreptum est a *Kumuda* serpente, qui sub aqua habitat.”

77. Tum ille arcitenens, fortis, ad ripam aggressus, oculis ira incensis, arcum suum tendens, ad serpentis necem telum adaptavit *Garudæ* sacrum.

78. Quo vix adaptato fluvius, undis manuum instar tremore commotis ripas percutiens, velut elephante in foveam delapsus, terribilem sonum edidit.

79. Ex illo fluvio, in quo crocodili excitati erant, subito emersit serpentum rex, virginem secum ducens, veluti ex oceano, cum a diis agigaretur, *INDRÆ* arbor una cum *LAKSHMI*.

80. Rex cum videret eum adstantem, alteraque manu ornamentum redentem, sagittam *Garudæ* sacram retraxit: nam supplicibus haud effrenate irascuntur boni.

81. *Kumudas*, telorum gnarus, *KUSAM*, a *RÁMA* mundi tergemini domino oriundum, qui potentia sua quasi hostium uncus erat, regem inauguratum, capite suo, quamquam præ superbia elato, salutans, sic locutus est:

82. “Cognosco te *VISHNUIS*, qui ad negotium perficiendum homo evasit, alterum corpus, filium appellatum; quomodo ego tuæ, mihi colendi, voluntati adversarer?”

83. “Hæc puella, pilam manibus suis in altum vibratam oculis prosequens, avide arripuit ornamentum tuum, cum celeritate delapsam, stellæ instar e cælo decidentis.